

„Romeo ja Julia”. Ilus muusika ja ilusad inimesed

Estonias esietendunud ooper tõi siia solistid, kes muidu eelistaksid laulda maailmakuulsatel lavadel.

Romeo ja Julia iidne lugu räägib vihkamisest ja armastusest. Armastust januneme kõik, vihkamine näib meie ümber üha kasvavat. Elame järjest rohkem polariseeruvast maailmas ja seega pole ime, et lavastaja Stephen Barlow on otsustanud Charles Gounod' ooperi „Romeo ja Julia”, mis septembris [Estonia teatris](#) esietendus, tegevustiku nüüdisaega tuua. Prantslase kirjutatud ooperi tegevuspaigaks valis lavastusmeeskond helilooja järgi Pariisi, ehkki ooperi alus on inglise näidend ja loo tegevustik toimub Veronas. Ooperi lavakujunduse autori Yannis Thavorise tahtel luuakse Estonia laval Pariisi Élysée palee interjäär ja eksterjäär. Ooperi kaks vaenutsevat perekonda Capulettid ja Montecchid kuuluvad eri parteidesse. Montecchid tulevad Julia sünnipäevapeole salaja, teenindajateks maskeerituna. See on tõepoolest suurepärase maskeering, sest kes vaataks otsa vormi kandvale inimesele.

Kindlasti ei ole tänapäeva Prantsusmaa maailma kõige konfliktsem paik, küll aga märkas terve maailm kollavestide meeleavaldusi. Lavastaja soovil just sellises olustikus tulebki kahe vaenuliku kogukonna noortel, Romeol ja Julial, pidada oma meeleheitlikku ja lootusetut – aga nii ilusat – võitlust armastuse eest.

Ooperi esietendus [Estonia teatris](#) oli tõesti ebaharilikult ilus. Ilusat muusikat laulsid ilusad inimesed. Muidugi on ooperikunsti tinglikkus õpetanud publikut vastu võtma igasuguse lavakujuga tegelasi. Kaunis levinud on pilt, kus „Traviata” viimases vaatuses sureb tuberkuloosi tõeliselt tugeva konstitutsiooniga Violetta. Aga seda hinnatavam on etendus, milles kohtuvad kunstnikud, kes sobivad kokku hääleliselt ja ansamblliliselt ning moodustavad ka võluva ja usutava lavapaari. See kehtib täiel määral malta tenori Nico Darmanini ja prantsuse soprani Perrine Madoeufi kohta, kes laulsid ja mängisid traagilise armastusloo usutavaks. Eriti paitas kõrvu Nico Darmanini särav, lüüriline tenor, mida täiendas nooruslik, liikuv ja sarmikas lavakuju. Ja tõesti, kui maailmas võib olla palju tenoreid, kes suudavad Romeo vokaalpartii meisterlikult kõlama panna, siis tõenäoliselt on märksa vähem neid mehi, kes saavad endale lubada ooperilaval hommikuse magamistoastseeni suspedes esitamist.

Ka teise esietenduse Romeo, noor ukraina tenor Valentõn Dõtjuk paistis silma vaimustavalt ühtlase ja särava kõlaga. Küll aga oli ta

Eesti Päevaleht

08.10.2019

Ruth Alaküla

87000

12

Rahvusoper Estonia

Estonia teater

Arvo Volmer

igas mõttes jõulisem ja suurem kui Darmanin. Dõtjuk on väga noor, alla 30-aastane artist, kes on juba jõudnud laulda peasi nii Berliini saksa ooperis kui ka Moskva Suures Teatris. Tõenäoliselt ootab teda ees suur tulevik maailma kuulsatel ooperilavadel.

Hea ansambelitunnetus

Meie oma solistidest on kahe koosseisu nimategelaste hulgas vaid Kristel Pärtna, kelle osatäitmine on kahtlemata suur õnnestumine. Pärtna Julia on küpsem ja naiselikum kui Madoeufi kehastatu. Traagilised alatoonid on tema mängus olemas juba lavale ilmumise hetkest. Seega mõjub ta järjest veenvamalt, mida dramaatilisemas suunas lugu areneb, pannes end eriti kuulama aarias „Dieu! Quel frisson court dans mes veines!”.

Ooper põhineb neljal suurel armastajate duetil ja ooperi edu peaosatäitjate ansambelitunnetusel, mille alus tuleb muidugi orkestrilt. Värske peadirigent [Arvo Volmer](#) suutis pillimängijatesse süstida indu ja energiat. Gounod' romantiline muusika elas, oli tundlik ja nüansirikas. Arvukatest kõrvalosatäitmistest jäid kõrva Elleri kooli kasvandike Mehis Tiitsi Tybalt ja Tamar Nugise Mercutio. Muidugi on meie suurtel staaridel, kes peavad laulma nii Wagnerit kui ka Verdi dramaatilisi rolle, nagu Rauno Elp ja Jassi Zahharov, raske ümber lülituda prantsuse lüürilisele ooperile. Erakordse kõigesõõmisvõimega paistab silma Helen Lokuta, kes laulab võrdse veenvusega nii Wagnerit kui ka Gounod'd, nii soprani kui ka metsosoprani partiisid.

Üldiselt on tore, et selline mitte üleliia populaarne ooper Estonias lavale tuli, sest huvi seda muusikat laulda toob meile soliste, kes muidu eelistaksid ehk Covent Gardenit. Samal ajal on kahju sellest, et kui 90 aastat tagasi leiti estoonlaste seast ooperi mõlemad peaosatäitjad – Aarne Viisimaa ja Olga Mikk-Krull –, siis nüüd enam mitte.

Kui ooperiteatri uste taga langeb maailm üha suurematesse vastuoludesse, siis mis roll jääb ooperis surevatele noortele armastajatele? Ehkki viha on selle saatusliku armastuse häll, on kunstil ja muusikal ühendav jõud. Koos läbielatud tunded ja salamahti allaneelatud pisarad noorte armastajate paratamatu, aga ikka nii kurva surma pärast ühendavad pimedas saalis viibivat publikut. Aga see side ei toimi ainult saalitäie inimeste vahel, kes on tulnud sel õhtul ooperi esietendust vaatama. See side ulatub sajandite taha ja seob kokku need tuhanded või miljonid, kes läbi aja on loole kaasa elanud.

Ja nii on Romeo ja Julia lugu ikkagi suurem kui mässud Pariisi südalinnas. Armastajate käed, mis ei ulatunud üksteiseni

rõdustseenis, saavad kokku viimasel hingetõmbel. See on omamoodi lunastuse ja lohutuse märk igaveses süütundes vaelevale vanale õhtumaale.

OOPER

Charles Gounod' ooper „Romeo ja Julia”

Dirigendid: [Arvo Volmer](#), Vello Pähn, Kaspar Mänd

Lavastaja: Stephen Barlow

Võitlusstseenide koreograaf: Indrek Sammul (Eesti Draamateater)

Osades: Perrine Madoeuf või Kristel Pärtna (Julia), Nico Darmanin või Valentõn Dõtjuk (Romeo), Mart Madiste, Mehis Tiits või Heldur Harry Põlda (Tybalt), Tamar Nugis või René Soom (Mercutio), Jassi Zahharov või Rauno Elp (Capuletti), Helen Lokuta, Janne Ševtšenko või Karis Trass (Stephano), Juuli Lill või Aule Urb (Gertrude) jt

Esietendus [Estonia rahvusooperis](#) 20. septembril

ARVUSTUS

Ruth Alaküla, ERR-i muusikatoimetaja

Sarnased uudised

[„Romeo ja Julia”. Ilus muusika ja ilusad inimesed \(99%\)](#)

[epl.delfi.ee](#) 08.10.2019